

Mikas Bog

(Malakias bog var dom over præsterne)

Mikas bog er dom over folket. (I dag som dengang)

Gud beskriver i Mikas bog dommene over bl.a. afgudsdyrkelse, religiøsitet og sociale uretfærdigheder.

Jeg ser store ligheder mellem Guds vrede i Mikas bog og profetien, som vi i ZVC fik over Danmark for marts måned.

Dommen fra Samaria og til Jerusalem

Gud gør opmærksom på, at hvad, Han her siger, er til ALLE folkeslag. At Han nu går ud af sin bolig, stiger ned og går hen over jordens høje. Bjerger smelter under Ham, dale åbner sig - som vokser for ilden, som vandfald ned over skrænten.

Han siger, alt dette sker på grund af Jakobs overtrædelser, på grund af Israels hus' synder. Altså er det Guds folk eller frafaldne troende, som her tales til.

Samaria = Navnet på Nordriget Israels hovedstad og området omkring den.

Jakobs overtrædelser er Samaria. Samaria blev bl.a. reageret af kongen Akab, som var gift med Jezabel. Jezabel rejste i byen et tempel for afguden "Melqart". Samaria blev i lang tid betragtet som afgudsdyrkelsens hovedstad.

Gud vil gøre Samaria til en ruin på marken, Han vil styrte deres sten i dale og blotte / afsløre deres grundvold, som er lig med afgudsdyrkelse.

Jeg læser her, at alt, hvad der er født ud af afgudsdyrkelse, vil blive ødelagt og at Gud vil overtage området. Han siger, at Han vil gøre deres Mark til en vingårdjord, at Han vil overtage og plante sin sæd der - Jesus bliver beskrevet som Vintræet

Juda = Hørte til Nordriget efter Israels deling.

Området Juda blev overtaget af romerne. Men navnet Juda knyttede sig fortsat til de adspredte, som vedblev at fastholde Mosesloven - altså jøderne.

Dette folk = folket bliver ydmyget og ført bort i laser. De bliver fordrevet fra deres land og skal ikke håbe på lykke, da ulykken kommer fra Gud selv.

Ulykkerne, som Gud vil lade falde, rækker hen til Jerusalem, men når ikke Jerusalem, som her er Guds folk (de troende).

(Det er sket og sker fortsat)

Kap 2

Her kommer der dom over "jordejerne" - de som udnytter deres rigdom og undertrykker den øvrige del af befolkningen. (Vi ser det i stor stil i dag - ejendomme der bliver opkøbt og solgt/udlejet til vanvittige priser, bankerne som udnytter folk mm.) Gud varslers en ond tid mod dem.

I Mikas bog opstår der stridigheder mellem jordejerne og profeterne - jordejerne beder profeterne om at stoppe deres profetier. Men profeterne fortsætter og beder dem, der udnytter deres position over for andre mennesker, om at forlade landet. I stedet vil Gud overlade landet til sit folk - ført derind af en vejbyder, som går foran.

(Gud har flere gange for os profeteret, at penge vil skifte hænder. Han har også talt om at verdens-økonomien vil kollapse - coronaen har allerede nu stor indflydelse på verdensøkonomien.)

Kap 3

Efterfølgende kommer der dom over dommere og ledende personer, de der elsker det onde og hader det gode. De der æder af Guds folks kød, de der får huden af Hans folk, sønderbryder dem og spreder dem.

Der vil komme en tid, hvor dommerne og lederne vil kalde på Gud, men Han vil ej høre dem, Han vil vende dem ryggen.

Også profeterne kommer under Guds dom. De der vildleder folket, de der råber om fred, når de får en fortjeneste ud af det og går imod de der ikke vil betale dem. Gud vil ikke tale til dem mere, Han vil gøre dem til skamme.

De, der er fyldt med Herrens Ånd, vil blive fyldt med styrke og få ret til at forkynde Guds Ord og afsløre synd.

De der dømmes for at få gaver og de præster der forkynder for at få deres løn, for deres skyld skal Zion falde og Jerusalem blive en grushobe og Tempelbjerget til krathøj.

Dommere, præster og ledere er alle indsat af Gud. Derfor sker der fald i Guds rige, hvor disse embeder bliver misbrugt.

(profetisk har vi fået dette at vide mange gange)

Kap 4

Omhandler en profeti over de sidste dage.

Gud lover her en genoprejsning over Hans folk.

Mange vil i denne tid søge Herren og Herren vil dømme dem. Gud vil samle dem der ved, at de er afhængig af Ham. Han vil samle det, der halter, og sanke det spredte sammen. Det halte bliver en rest, det svage til et kraftfuldt

folk.

Frelsen vil dog medføre en prøvelses- og en sorgens tid. Profeternes røst vil førstumme og folkets synd vil blive tydeliggjort. Gennem fødselsveerne skal vi frelses og genløses; men også blive til grin. (I Mikas bog er dette også en profeti om Jesu komme/fødsel)

Men Gud beder de troende om at tærske, Han er med sit folk.

(Gud har talt til profeter i denne tid; om de kristnes oprejsning - også i Kina, og at coronaen vil være medårsag hertil.)

Kap 5

Her lover Gud sit folk, at kun én skal herske (en fra fordums tid, fra evigheds dage).

En der vogter i Guds kraft - og Hans kraft skal nå jordens grænser. Han skal være fred. Han vil kæmpe for os, når fjenden trænger sig på.

Gud lover her, at Jakobs rest skal blive som dug, der kommer fra Herren, som regnens dråber på græs, der ikke venter på nogen eller bier på menneskenes børn. (Jeg læser her, at ingen menneskefrygt længere kan standse Guds børn.)

Guds børns hænder skal være over fjenden og alt, hvad der står Gud imod, vil blive fjernet.

Kap 6

Her går Gud imod ofringer og gudstjenesteritualer og alt hvad folk tror, de kan gøre for at vinde frelsen, men intet af det kan give frelse. Ydmyghed, barmhjertighed og social retfærdighed (at man ikke selv er grisk og snyder sig til rigdom) er den , som Gud ønsker, at Hans folk skal blive til = et Helligånds ledt folk.

Ingen kan i det ydre behage Gud - uanset hvor godt, det folk gør, ser ud. Gud ser menneskets hjerter og dømmes efter hjerterne.

De, der fortsat lever efter verdens normer, skal miste alt og blive til offentlig spot. De skal spise uden at mættes, alt hvad de rager til sig, skal de ikke få glæde af. De skal så; men ikke høste. De skal blive til borgernes spot.

Kap 7

Omhandler hele samfunds forfald. (Jeg oplever, at det også er en endetids-profeti.)

Høsten vil slå fejl. De troende er forsvundet. Mennesker jager mennesker, det onde er alle steder og i alt. Ingen kan stole på hinanden. Alle går efter deres eget. Selv familierne lever i strid.

Men de, der i hjertet søger Gud, vil til sidst få Hans hjælp. Når de gudløse så

spørger: "Hvor er Herren din Gud", da skal han trampes ned som skarn på gaden.

Den jord, som er skabt uden Gud, samt de mennesker, som bor der, lægges øde. Gud vil være der, for de der søger Ham.

Han er for evigt nådig og barmhjertig, Han vil forbarme sig over de sande troende.

Guds profeti for de troende i denne tid

"Overgiv jer til Mig!"

Hvorfor ser vi ikke "bare" Hans herlighed over de kristne. Han kalder os, men vi ser ikke meget af Hans herlighed.

Watchman Nee peger på to ting i sin bog "Gods Overcomer", som er alt afgørende for at kunne tjene Ham: Du skal kende dig selv og du skal kende Gud. Er der skjulte sider i dig, vil de altid påvirke dine gerninger. Gud skelner mellem de, der arbejder for ham, og de, der tjener ham. De der arbejder for Ham, gør ting i Hans navn, som Han ikke har befalet. De, der tjener Ham, gør kun, hvad Han befaler. De sidste har lært at "stå". At "stå" er - iflg Watchman Nee - en tid, hvor man lade sig fylde med Guds kraft og bliver stålfast i troen på Ham. Du kan kun blive fyldt på de områder i dig, som er blevet tømt - altså erkendt og lagt i Guds hænder. At arbejde er noget, der foregår i det ydre (fokus er på hvad der sker). At tjene er noget, der foregår i det indre (fokus er på Gud). Det er præcis, hvad der peges på i Mikas bog.

Blodet repræsenterer Guds retfærdighed og tilgivelse, salvelsen (= Helligåndens kraft) visser Guds hellighed. Helligåndens kraft fyldes på os i takt med at vi tømmer os for kødet /selvet.

Har du ikke kærligheden, har du intet = har du ikke Helligånden, har du intet. Hvad du ikke gør ved Helligånden efter Guds befaling, gør du i kødet og bygger derfor dit eget.

De kristnes kamp består i at give slip. Vi prøver at omvende os selv, men skal faktisk nå til et punkt, hvor vi giver op – dér når Gud os. I stedet for at gøre os til bedre mennesker, bør vi erkende, at det kan vi ikke - kødet døde allerede på korset. Dette lod Gud ske, fordi Han allerede havde erkendt, at kødet ikke kan bruges til noget godt. I stedet for skete der en udveksling, nemlig vores køds død. Kødet blev herefter erstattet med Guds Ånd i os. I stedet for at kæmpe med vores kød, bør vi slippe det, kaste vores kødelige synder op til Gud og herefter begynde at prise ham for forvandlingen - uden samtidig at prøve at bekæmpe, hvad Gud bekæmper for os.

Den, Sønnen sætter fri, er sat virkelig fri !!!